

er tale om, som Poul Nielson altså har udtalt sig i. Så jeg må indrømme, at jeg synes, det er meget, meget svært at forstå, hvis det virkelig skulle være sådan, at ministeren ikke har sagt det, der står i artiklen.

Men jeg håber da, at statsministeren også i sin opfølgning over for Poul Nielson vil meddele, at hvis det er rigtigt, hvad der står i artiklen, hvis der er sagt det, så er det ikke særlig hensigtsmæssigt.

Endelig vil jeg godt spørge statsministeren, om det så også betyder, at den meget offensive linje, regeringen på et tidspunkt havde over for USA, og lidt i negativ betydning her, hvor man bl.a. pegede på, at det var galt med Bushadministrationens holdning til ting og sager i det daglige arbejde, f.eks. omkring Kyotoforhandlingerne, er lagt på hylden. For det vil ikke være særlig givtigt, hvis vi går ud fra dansk side nu og ensidigt kritiserer USA.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg må sige til hr. Peter Skaarup, at jeg tror ikke, jeg har meget mere at tilføje. For det første har jeg forelagt det, jeg har kendskab til, og kommissæren, Poul Nielson, har som sagt understreget den 25. september, at de ord er faldet i en helt anden sammenhæng, at han bakker op, ligesom vi alle skal gøre det i Danmark, om sammenholdet med USA i den her dybt alvorlige situation.

Det ville ikke være klogt at blande den situation, vi står i, sammen med andre spørgsmål.

Med hensyn til spørgsmålet til Kyoto og hele miljøopgaven bliver det jo til næste år under topmødet i Johannesburg et selvstændigt forhandlingstema, som vi så til den tid dels skal forberede os godt på og dels prøve at forene kræfterne så meget som overhovedet muligt om. Det bliver jo Danmark, der til den tid har formandskabet for Europa.

Så jeg håber med de her svar, at linjen fortsat er krystalklar, som den skal være, og at vi samtidig kan arbejde for og sammen med USA for at få ført alle de ting, vi har besluttet, ud i praksis.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 23

2) Til økonomiministeren af:

Frank Dahlgaard (KRF):

»Kan ministeren bekræfte, at Europa-Kommissionen forsøger at indføre euroen ad bagvejen i

Storbritannien, Sverige og Danmark ved at give betalinger i euro en fortrinnsstilling i forhold til betalinger i de øvrige valutaer i EU-området?«

Skriftlig begrundelse

I forslag fra EU-kommissionen til Parlaments- og Rådsforordning (Proposal for a regulation of the European Parliament and of the council on cross-border payments in euro, Brussels 25/7 2001) om betalinger i euro over EU-grænserne fremgår det, at betaling over grænsen fra ét EU-land til et andet ikke må koste mere i gebyrer end en tilsvarende indenlandsk pengeoverførsel. Banker og andre finansielle institutioner må således ifølge forslaget ikke tage ekstra gebyrer for pengeoverførsler over landegrænserne, så længe betalingen holder sig inden for det indre EU-marked. Dette skal imidlertid ifølge forslaget fra Kommissionen kun gælde for betaling i euro, men ikke for betaling i engelske pund, svenske kroner eller danske kroner.

Den foreslåede EU-lovgivning vil således gøre det mere fordelagtigt for virksomheder, institutioner og enkeltpersoner at holde konti i euro end f.eks. i danske kroner, svenske kroner eller engelske pund. Euroen gives altså positiv særbehandling, hvilket strider mod det grundlæggende princip for det indre marked om fri og lige konkurrence. Der findes i dag fire valutaer i EU, nemlig foruden euroen engelske pund, svenske kroner og danske kroner. EU-landenes valutaer vil altså ikke med forslaget få lige vilkår.

Denne forskelsbehandling er klart tilsigtet. EU-Kommissionen skjuler på ingen måde hensigten med forslaget. Således hedder det direkte i forslaget: »Denne regulering vedrører alle medlemsstater i Den Europæiske Union, altså ikke bare euro-området. Dette forhold kan indvirke positivt på den offentlige opinion i de medlemslande, som ikke (endnu) er medlemmer af euro-zonen.«

På baggrund af det danske forbehold over for euroen – og beslutningen om at holde fast i den danske krone – hvilket senest blev bekræftet af befolkningen ved en folkeafstemning for kun ét år siden, virker Kommissionens forslag uden respekt for det nationale folkestyre.

Frank Dahlgaard (KRF):

Her midt i sommer kom der et forslag fra Kommissionen, som betyder, at overførsler mellem